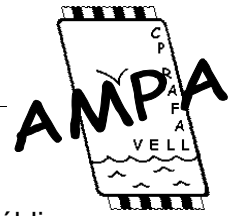

l'autoritat del professor

La notícia / problema: agressions als professors per part dels alumnes.

La resposta política: donar major protecció als docents considerant-los autoritat pública, que implica penes més greus en cas d'agressió, presunció de veracitat...

És indiscutible que els docents es mereixen la major protecció possible en l'exercici de les seves funcions, com qualsevol empleat públic, ja sigui mestre, monitor, infermer o metge. Però, una vegada més, la resposta política només actua sobre les conseqüències del problema, oblidant les causes, molt més difícils d'afrontar. Així, el problema continua.

Els problemes de convivència als centres són un reflex dels problemes de convivència de la societat. Si com a resposta introduïm una figura de tipus policial dins l'aula, quin model educatiu estam transmetent als joves? Respetaran al professor perquè s'ho mereix o per por al càstig?

Algú ja va dir que l'autoritat no es decreta, es desprèn de les actuacions de les persones.

Avui en dia existeix una major conflictivitat, és vera, però això no té perquè ser dolent en sí mateix. Hem passat d'una societat autoritària a una democràtica, on es permet la diferència d'opinions i la seva expressió. El conflicte n'és una conseqüència lògica i el procés d'intentar resoldre'l pot ser un aprenentatge positiu. En un altre àmbit, a una família amb un model parental democràtic trobarem una major conflictivitat que si fos autoritària, però l'esforç per resoldre aquests conflictes enriquirà molt més la seva convivència. Difícil, però positiu.

Dins l'àmbit educatiu els conflictes es donen sobretot a Secundària, però la majoria de vegades ens trobam amb joves incapaços de resoldre'ls. Joves adolescents que es troben en plena evolució de la seva personalitat i que en tenen prou amb intentar entendre aquests canvis i els de l'entorn que els envolta. Tot això dificulta molt més aquesta tasca.

A Primària tenim l'oportunitat d'ensenyar als nins i nines el recurs i habilitats que després els permetran afrontar aquests conflictes d'una manera satisfactòria. Els conflictes i les causes que els provoquen són més manejables i els alumnes accepten millor les pautes per modificar el seu comportament. És un camp d'entrenament perfecte.

Per una altra banda, els mestres i professors han de menester formació específica per tractar aquests temes, igual que n'han de menester per adaptar-se a les noves tecnologies. No basta confiar en què el mestre tengui "bona mà" amb els alumnes, ha d'estar preparat per enfrontar-se tant als conflictes com a uns models de convivència dinàmics, reflex d'una societat dinàmica.

A l'IES Sureda i Blanes ja existeix un projecte de formació d'alumnes mediadors perquè s'ajudin entre ells a resoldre alguns tipus de conflictes. A la nostra escola existeix un projecte de feina amb el Pla de Convivència del centre que engloba a tota la comunitat educativa, i les famílies en som part imprescindible. Formar-ne part és, una vegada més, una oportunitat de col·laborar en l'educació dels nostres fills i filles.